

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Jana Dvořáka a soudců Aleše Korejtky a Petry Venclové, ve věci

žalobkyně: **FORMPLAST PURKERT, s.r.o.**, IČO: 47450703
sídlem Trojanova 2022/12, 120 00 Praha 2
zastoupená advokátem Janem Spáčillem
sídlem Karolinská 654/2, 18600 Praha 8

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2017, č. j. 2565/17/5200-11431-711360,

takto:

- I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 19. 1. 2017, č. j. 2565/17/5200-11431-711360, **se ruší a věc se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku nahradit žalobci k rukám zástupce žalobce Mgr. Bc. Jana Spáčila, LL.M., advokáta, náklady řízení ve výši 16 505,-- Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce (lisovna plastů a nástrojárna) uplatnil v rámci daňového přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období 1. 1. 2008 do 31. 12. 2008 odpočet na podporu výzkumu a vývoje (dále též „VaV“) ve smyslu ustanovení § 34 odst. 4, 5 zák. č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění účinném v uvedených zdaňovacích obdobích (dále též „zákon o daních z příjmů“ či „ZDP“), ve výši 6 248 471 Kč. Jednalo se o 20 „projektů výzkumu a vývoje“, mezi nimiž byly např. projekty s názvem „tělo ručního ovladače“, „víko ručního ovladače“ apod.
2. Na základě výsledků daňové kontroly (zahájené dne 9. 12. 2011) vydal prvostupňový správce daně 25. 6. 2013 dodatečný platební výměr č. j. 1056422/13/2811-05702-609021, jímž žalobci doměřil z moci úřední daň z příjmu právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2008 do 31. 12. 2008 ve výši 1.452.741 Kč a současně žalobci uložil povinnost uhradit penále ve výši 290.548 Kč. Odvolání žalobce žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 19. 8. 2014, č. j. 21531/14/5000-14201-711360.
3. Proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2014, č. j. 21531/14/5000-14201-711360, podal žalobce u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích (dále též „krajský soud“ či „soud“) žalobu, na základě které Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozsudkem ze dne 17. 12. 2015, č. j. 52 Af 44/2014 – 102, rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2014, č. j. 21531/14/5000-14201-711360, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Soud při rozhodování vyšel z právního názoru vyjádřeného v odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2015, č. j. 10 Afs 24/2014 – 119. Dle Nejvyššího správního soudu *„řádné hodnocení projektů ve smyslu jejich podřazení pod § 34 odst. 4 zákona o daních z příjmů nelze provést bez odborného hodnocení daňovým subjektem předkládaných a namítaných technických hledisek předmětných projektů“* (srov. bod 31 odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2015, č. j. 10 Afs 24/2014 – 119), přičemž s ohledem na skutečnost, že orgány finanční správy nedisponují nezbytnou odborností, bude v dalším řízení nutné ustanovit znalce k prokázání skutečností rozhodných pro správné zjištění a stanovení daně dle ustanovení § 95 odst. 1 daňového řádu (srov. bod 38 odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2015, č. j. 10 Afs 24/2014 – 119).
4. Žalovaný následně podle § 115 odst. 1 zák. č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „daňový řád“), prvostupňovému správci daně uložil, aby v souladu se závazným právním názorem vyjádřeným v odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 17. 12. 2015, č. j. 52 Af 44/2014 – 102, doplnil dokazování a ustanovil znalce.
5. Prvostupňový správce daně podle § 95 odst. 1 písm. a) daňového řádu ve spojení s § 24 zák. č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o znalcích a tlumočnících“), ustanovil znalcem Ing. L. Z., předního českého odborníka v tomto specifickém oboru [mimo jiné autora - ve své době jediné česky psané – monografie zaměřené na vstřikování plastů; v současné době lze odkázat např. na novou knihu Ing. Z. s názvem Vstřikování plastů. Teorie a praxe (Grada Publishing, a.s., 2018, 464 s., ISBN: 978-80-271-0614-1)].
6. Znalec zpracoval znalecký posudek, v němž dospěl k následujícím závěrům (str. 22 až 23 znaleckého posudku): *„V podkladech společnosti FORMPLAST PURKERT, s. r. o., se uvádí, že ve všech hodnocených projektech se jedná o nové výrobky, které před jejich výrobou nebyly na*

trhu. To je sice pravda, ale výroba vstřikovacích forem je obecně známá, včetně technologie vstřikování termoplastů, a to i ve svých variantách. Všechna potvrzení získaná od zákazníků hovoří o novosti výstřiků, ale z vlastního, zákaznického pohledu, obecně každý výstřik je, pokud se nejedná o duplicitu, nový. Konstrukční postupy, materiály forem, jejich úprava například leštěním, používání normálií, včetně horkých systémů, atd., vychází z erudice a znalostí příslušných postupů a přístupů konkrétních pracovníků, včetně nabídky specializovaných firem dodávajících normálie a není výsledkem výzkumu nebo vývoje, ale systematického a cíleného přístupu k dané problematice úpravy výstřiků z pohledu technologičnosti jejich konstrukce, výroby vstřikovacích forem a výroby výstřiků s definovanými jakostními parametry. Používání simulačních analýz má jako prvotní cíl napomoci pracovníkům, kteří jsou zainteresováni na výrobě forem a výstřiků z termoplastů, odhalit slabá místa a rizika před vlastní výrobou formy a výstřiků, a tím minimalizovat určité technické nejistoty, které jsou vždy s konstrukcí výstřiků z termoplastů a s výrobou forem spojeny. V případě společnosti FORMPLAST PURKERT, s.r.o., se sice u každého projektu objevuje simulační přístup, ale podle předaných podkladů se s výsledky dále nepracuje. Předložené výsledky simulací ukazují pouze jednu variantu umístění ústí vtoku, i přes zmínky o pevnostních analýzách v podkladech žádná není. Nikde v podkladech ke konkrétním projektům jsem nenarazil například na využití výsledků simulační analýzy pro úvahy o správné konstrukci temperačního systému formy nebo provedení analýz s různými technologickými parametry a podle výsledků je nastavit při ožívování vstřikovací formy. Ovšem, ani v takových případech by se nejednalo o novost nebo vyjasňování technické nejistoty, ale o využití, se znalostí věci, programových možností zakoupeného systému. Práce nástrojárny na zákaznických projektech, jak vyplývá z posouzení jednotlivých projektů a dalších podkladů, je standardní svým přístupem, který se v hodnocených projektech prakticky neměnil. Z výsledků řešení jednotlivých projektů se FORMPLAST PURKERT, s.r.o., ve své činnosti průběžně zlepšuje, ale nelze prohlásit, že se tak děje na základě výzkumné nebo vývojové činnosti, ze které by mohl například vyplývat ocenitelný prvek novosti nebo odstranění technické nejistoty. Děje se tak na základě běžné výrobní činnosti, stejně jako v dalších nástrojárnách, kdy se zainteresovaní pracovníci ve spolupráci se zadavateli, učí za výrobního pochodu, a to mnohdy s využitím i poznatků odborné literatury, školení, odborných konferencí, apod.“ Ing. Z. ve znaleckém posudku dále odpověděl na konkrétní otázky (č. 1 - 9) orgánů finanční správy k jednotlivým projektům, přičemž u každého projektu uvedl důvody, na základě kterých dospěl ke konkrétním závěrům. Ze závěrů znalce dle orgánů finanční správy vyplývá, že:

1. u jednotlivých projektů není nic nového nebo novátorského,
2. žalobce navrhoval optimalizační řešení za pomoci známé technologie,
3. u výrobků nevznikla nová podstatná vlastnost, kterou by odvolatel nedisponoval při zadání zákazníkem,
4. odvolatel, resp. konstruktér hledá předtím neodhalené jevy, struktury nebo vztahy,
5. poznatky nebo techniky nebyly aplikovány novým způsobem,
6. výsledkem „vývojové činnosti“ nebude nové chápání jevů, vztahů nebo principů, které bude mít význam pro více než jednu organizaci,
7. nelze očekávat, že výsledky budou moci být patentovány,

8. jedná se o technologii výroby vstřikovacích forem pro zpracování termoplastů a technologii výroby výstřiků z nich, které jsou v rámci modifikací v principech stejné u všech projektů výroby výstřiků z termoplastů,
9. žalobce je schopen již při nabídkovém řízení alespoň pro nabídku v požadovaných mezích zhodnotit vyrobiteľnost včetně určení doby, kterou v daném případě potřebuje (resp. předběžně určí) pro výrobu konkrétní poptávky. Z požadavků zákazníka již také může předběžně zhodnotit, zda se jedná o běžnou zakázku, nebo ji bude možné zařadit do kolonky výroba VaV (výzkum a vývoj). Dle znalce však o zakázky VaV (výzkum a vývoj) nešlo.
7. Žalovaný zohlednil odborné závěry znalce a uzavřel, že činnost a výstupy žalobce nevykazují přítomnost ocenitelného prvku novosti, nedocházelo k vyjasnění technické či výzkumné nejistoty a předmětné projekty žalobce nelze hodnotit jako projekty výzkumu a vývoje ve smyslu ZDP. Náklady vykázané v příloze č. 1 II. oddílu tabulky F písm. b) daňového přiznání za zdaňovací období roku 2008 ve výši 6 248 471 Kč proto nelze považovat za náklady vynaložené při realizaci projektů výzkumu a vývoje dle § 34 odst. 4 a 5 ZDP. V případě projektů č. 1925, č. 1988 a č. 1989 (náklady v částce 1 048 302 Kč) navíc nelze tyto považovat za projekty výzkumu a vývoje již pro nesplnění formálních nároků stanovených § 34 odst. 5 ZDP. Dle žalovaného tedy správce daně oprávněně zrušil odčitatelné položky na výzkum a vývoj uplatněné žalobcem na řádku 242 daňového přiznání, neboť tímto postupem žalobce došlo k neoprávněnému snížení základu daně za zdaňovací období roku 2008 o částku ve výši 6 248 471 Kč. Žalovaný proto odvolání žalobce rozhodnutím ze dne 19. 1. 2017, č. j. 2565/17/5200-11431-711360, zamítl a napadené rozhodnutí Finančního úřadu pro Pardubický kraj ze dne 25. 6. 2013 č. j. 1056422/13/2811-05702-609021, potvrdil.
8. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2017, č. j. 2565/17/5200-11431-711360, žalobou, v níž zejména namítal, že znalecký posudek, z něhož žalovaný při rozhodování vycházel, byl podán osobou, u níž lze mít pochybnosti o její nepodjatosti, neboť správcem daně ustanovený znalec působí v obchodní společnosti PLAST FORM SERVICE I.M., spol. s r.o., a v obchodní společnosti PLAST FORM SERVICE, s.r.o. Zmíněné obchodní společnosti podnikají na stejném relevantním trhu jako žalobce, a proto je třeba je považovat za konkurenty žalobce. Jelikož posudek vypracovaný podjatým znalcem nelze v řízení použít, bylo řízení zatíženo vadou, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé. Žalobce tuto námitku uplatnil již v průběhu odvolacího řízení, znalec však vyloučen nebyl. Dále žalobce žalovanému vytknul, že nebyly splněny zákonné podmínky pro ustanovení znalce *ad hoc* podle § 24 zákona o znalcích a tlumočnících, poukázal i na údajné nedostatky znaleckého posudku. V neposlední řadě žalobce připomněl právní názor vyslovený v odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 1. 8. 2016, č. j. 15 Af 8/2014 – 62, dle kterého správce daně musí v odvolacím řízení pověřit k provádění úkonů uložených odvolacím orgánem podle § 115 odst. 1 daňového řádu jiné úřední osoby než ty, které byly ve věci činné v prvním stupni. To se dle žalobce nestalo, a tudíž je nutno uzavřít, že ve věci rozhodovaly vyloučené úřední osoby. Ze všech výše uvedených důvodů by dle žalobce mělo být žalobou napadené rozhodnutí zrušeno a věc by měla být žalovanému vrácena k dalšímu řízení.

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že podmínky pro postup dle § 24 zákona o znalcích a tlumočnících byly splněny. Znalec není přímým konkurentem žalobce, a proto není a nebyl podjatý. Posudek zpracovaný znalcem byl bezvadný. Ve věci též nerozhodovaly podjaté úřední osoby. Žaloba je dle žalovaného nedůvodná a měla by být zamítnuta.
10. Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“) žalobou napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba je částečně důvodná.
11. Podle § 11 odst. 1 zákona o znalcích a tlumočnících znalec (tlumočník) nesmí podat posudek (provést tlumočnický úkon), jestliže lze mít pro jeho poměr k věci, k orgánům provádějícím řízení, k účastníkům nebo k jejich zástupcům pochybnost o jeho nepodjatosti. Podle § 11 odst. 2 zákona o znalcích a tlumočnících jakmile se znalec (tlumočník) dozví o skutečnostech, pro které je vyloučen, oznámí to neprodleně; stejnou povinnost mají i účastníci řízení. O tom, zda znalec (tlumočník) je vyloučen, rozhoduje orgán, který jej pro podání posudku (tlumočnický úkon) ustanovil.
12. Podle § 77 odst. 1 písm. c) daňového řádu je úřední osoba z řízení nebo jiného postupu při správě daní vyloučena pro podjatost, jestliže její poměr k osobě zúčastněné na správě daní nebo k předmětu daně vzbuzuje jiné pochybnosti o její nepodjatosti. Podle § 77 odst. 8 s. ř. s. ustanovení odstavců 1 až 4 a 7 se použijí pro znalce a tlumočníky obdobně
13. Znalecký posudek vypracovaný znalcem, který nesmí ve věci posudek podat z důvodů uvedených v § 11 odst. 1 zákona o znalcích a tlumočnících, není způsobilým důkazem, na základě něhož by bylo možné učinit skutková zjištění. Ke skutečnostem, pro které je znalec vyloučen, soud přihlíží kdykoliv za řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 7. 2014, sp. zn. 21 Cdo 2616/2013).
14. Dle ustálené rozhodovací praxe může znalcův poměr k věci vyplývat především z přímého právního zájmu na projednávání věci. Znalcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům pak může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, jemuž na roveň může v konkrétním případě stát vztah přátelský či naopak zjevně nepřátelský, popř. vztah nadřízenosti či podřízenosti. V úvahu přichází také vztah ekonomické závislosti (např. existence pracovního poměru či obchodního vztahu mezi znalcem a účastníkem). Zároveň platí, že pro závěr o podjatosti není potřeba, aby pochybnosti o podjatosti osoby byly naplněny tím, že osoba podjatě v konkrétním případě skutečně jedná. Pokud jsou zjištěny okolnosti zakládající pochybnost o podjatosti a nelze vyloučit jejich vliv na nestrannost posuzované osoby, je nutné rozhodnout o jejím vyloučení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2018, č.j. 10 Afs 37/2018 – 42, bod 2).
15. Jestliže lze dle ustálené rozhodovací praxe za důvod pro vyloučení znalce považovat nepřátelský vztah k účastníkovi, lze připustit, že důvodem pro vyloučení znalce může být i obchodní rivalita (konkurenční vztah) mezi znalcem (resp. společnostmi vlastněnými znalcem) a účastníkem. Tento právní závěr zdejšího soudu (vyslovený poprvé až v odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 20. 12. 2017, č.j. 52 Af 31/2016-195, tedy po vydání žalobou napadeného rozhodnutí) byl akceptován i Nejvyšším správním soudem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu

ze dne 16. 5. 2018, č.j. 10 Afs 37/2018 – 42), byť je nutno připustit, že se jednalo o právní názor pro správní orgány a znalce nový.¹ [Nadto se jedná o právní názor, který nebyl akceptován všeobecně a bezvýhradně, neboť právní věty vytvořené z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 20. 12. 2017, č. j. 52 Af 31/2016-195, a z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 5. 2017, č.j. 10 Afs 128/2016 - 68, nebyly publikovány ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, přestože takový postup byl v obou případech navrhován].

16. Ing. Z. působí (jako společník a člen statutárního orgánu) ve dvou společnostech, které mají obdobný předmět podnikání jako žalobce, resp. působí na stejném relevantním trhu, byť v řízení nebylo prokázáno, že společnosti, v nichž znalec působí, dodávají výrobky či poskytují služby subjektům, kterým dodává výrobky či poskytuje služby žalobce. Skutkové okolnosti v projednávané tedy mohly vzbudit pochybnosti o nepodjatosti znalce. Za těchto okolností (existence pochybností v situaci, kdy nebyl prokázán podjatý postup znalce) měl být znalec orgány finanční správy s ohledem na svůj specifický „poměr“ (viz výše) k žalobci (§ 77 odst. 1 písm. c/ daňového řádu, § 11 odst. 1 zákona o znalcích a tlumočnících) na základě námitky žalobce vyloučen. Protože se tak nestalo a znalec posudek podal (podání posudku však znalci nelze vytýkat, neboť správce daně dne 20. 9. 2016 rozhodl, že znalec není vyloučen, a proto bylo povinností znalce posudek podat), není posudek Ing. Z. způsobilým důkazem, na základě něhož by bylo možné učinit skutková zjištění. Jelikož žalovaný z tohoto posudku klíčová skutková zjištění činil a opřel o ně výrok žalobou napadeného rozhodnutí, musel soud jeho rozhodnutí (již jen) z tohoto důvodu pro vady řízení zrušit. Za těchto okolností postrádá smysl zabývat se žalobcem tvrzeným nedostatkem znaleckého posudku Ing. Z., neboť posudek Ing. Z. nemůže být z důvodů výše uvedených užit jako podklad pro rozhodnutí v této věci. Ze stejných důvodů jsou irelevantní námitky žalobce týkající se ustanovení Ing. Z. znalcem ad hoc, jelikož znalec již nemůže být v dalším řízení v této věci ustanoven.
17. Naopak nedůvodnou shledal soud výtku žalobce, že žalovaný nerespektoval právní názor vyslovený v odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 1. 8. 2016, č. j. 15 Af 8/2014 – 62. Jak výstižně konstatoval Nejvyšší správní soud v odůvodnění rozsudku ze dne 16. 5. 2018, č. j. 1 Afs 172/2017 – 59, *„závěr rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 15 Af 8/2014 – 62 ze dne 1. 8. 2016, č. 3471/2016 Sb. NSS, je v rozporu s účelem § 115 daňového řádu, dle kterého může odvolací orgán v odvolacím řízení pověřit správce daně k doplnění dokazování. Jakkoli pověřený správce daně provádí úkony v rámci odvolacího řízení, stále je činí jako správní orgán I. stupně, nikoli jako odvolací orgán.*

¹ Dosud orgány ustanovující znalce vycházely naopak z toho, že má-li znalec posuzovat specifický aplikovaný výzkum prováděný v rámci výrobního podniku, musí mít nejen potřebné teoretické znalosti, ale i praktické zkušenosti. Zejména musí mít přehled o současných postupech při konstrukci a výrobě výrobků daného typu ve výrobních podnicích, a proto by měl mít i zkušenosti z výrobního podniku. K možnosti zneužití informací získaných při znalecké činnosti je třeba uvést, že u žádného znalce nelze vyloučit, že informace získané při znalecké činnosti nevyužije ve svůj prospěch či je nepředá jiné osobě (např. konkurentovi účastníka řízení). Dle dosud panujícího přesvědčení však vzniku této újmy brání právní úprava mlčenlivosti (§ 10a zákona o znalcích a tlumočnících), jejíž porušení je sankcionovatelné (§ 25a odst. 1 písm. c/ zákona o znalcích a tlumočnících). K zásahu do hospodářských práv účastníka řízení by tedy mohlo dojít až v důsledku porušení povinnosti mlčenlivosti, nikoliv již při výkonu znalecké činnosti. Pokud by bylo spolehlivě prokázáno, že znalec porušil povinnost stanovenou zákonem a zasáhl do absolutních práv účastníka řízení, byl by povinen nahradit poškozenému vše, co tím způsobil.

Ustanovení § 115 daňového řádu je součástí specifika daňového odvolacího řízení, ve kterém odvolací orgán nemá možnost v případě zjištění pochybení správce daně v prvostupňovém řízení nebo vadného rozhodnutí napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit správci daně k novému řízení. Účelem pověření správce daně je, aby v souladu se zásadou rychlosti řízení byly vady řízení nebo rozhodnutí správce daně odstraněny co nejdříve. Tomu odpovídá racionální předpoklad, že doplnění dokazování provede shodná úřední osoba, která vedla řízení za správce daně již dříve, neboť je nejlépe obeznámena s předmětem řízení. Institut pověření správce daně v odvolacím řízení podle § 115 daňového řádu je zákonem předvídanou výjimkou z obecné zásady oddělení první a druhé instance (srovnej § 77 odst. 1 písm. b) daňového řádu, § 14 odst. 5 správního řádu). Daňovým řádem sledovaný účel - doplnění dokazování postupem dle § 115 daňového řádu úřední osobou, která byla pověřena jednat za správce daně již v prvostupňovém řízení - nezakládá vyloučení této úřední osoby podle § 77 odst. 1 písm. b) daňového řádu.“

18. Lze tedy uzavřít, že jedna ze základních žalobních námitek (bodů) byla důvodná, a proto soud žalobou napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (výrok I). Z toho, že soud žalobě vyhověl, však nelze vyvodit závěr, že oprávněné úřední osoby (zaměstnanci orgánů finanční správy) či znalec porušili nějakou ze zákonem jim uložených povinností, a to jednak proto, že právní názor, dle něhož důvodem pro vyloučení znalce může být i konkurenční vztah mezi znalcem (resp. společnostmi vlastněnými znalcem) a účastníkem, byl poprvé vysloven až po vydání žalobou napadeného rozhodnutí, jednak proto, že v právní teorii již dávno převážil názor odmítající Dworkinovu představu o metodologické dosažitelnosti jediného správného řešení právního problému [předpokládající i jedinou správnou interpretaci relevantního práva - tzv. *one right answer thesis* představená v knize Law's Empire (1986), která byla konstruována jako protiklad k tezi L. A. Harta, jenž představil právo jako model s otevřenou strukturou, v němž významnou roli hraje soudcovská diskrece]. Naopak převažuje názor, dle něhož právní věda není s to volbu interpretačních metod racionálně odůvodnit [srov. Holländer, P. Filosofie práva. Plzeň: Aleš Čeněk, 2006, s. 227, a zahraniční literaturu tam citovanou; srov. též Hart H. L. A.: Pojem práva (The Concept of Law). Praha: PROSTOR, nakladatelství, s. r. o., 2004, s. 129 a násl.].
19. Právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení žalovaný vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
20. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. a úspěšnému žalobci podle obsahu spisu přiznal proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před krajským soudem tvořených:
 - a) odměnou advokáta za 3 úkony právní služby [převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, účast na jednání před soudem - dle § 7 bodu 5. ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb.] ve výši 9.300,- Kč [(3 x 3.100 Kč); doplnění žaloby ze dne 20. 8. 2017 soud nežádal, nadto toto podání neobsahovalo žádnou novou a pro rozhodnutí soudu významnou argumentaci, a proto náklady spojené se sepsáním tohoto podání nelze považovat za náklady účelně vynaložené [srov. – mutatis mutandis - např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2017, č. j. 1 Azs 227/2017-33, bod 52, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2016, č. j. 5 Azs 226/2015 - 59, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2014,

- č. j. 2 As 38/2013 – 84, bod 29, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2017, č. j. 5 Afs 83/2017 – 76, bod 41, a řadu dalších],
- b) paušální náhradou hotových výdajů advokáta za 3 úkony právní služby po 300 Kč ve výši 900 Kč (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.),
 - c) náhradou cestovních výdajů (§ 13 odst. 1, 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) za cestu z Prahy do Pardubic a zpět vlakem ve výši 361 Kč a náhradou za promeškaný čas (cesta z Prahy do Pardubic a zpět) za 6 půlhodin po 100 Kč (§ 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.); celkem činí cestovní náhrady a náhrada za promeškaný čas 961 Kč,
 - d) daní z přidané hodnoty (21 %) ve výši 2 344 Kč, neboť advokát žalobce je plátcem této daně (§ 57 odst. 2 s. ř. s.),
 - e) zaplaceným soudním poplatkem za podání žaloby ve výši 3 000 Kč.
21. Celkem činí náklady soudního řízení 16 505 Kč. Platební místo bylo určeno v souladu s § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s., přiměřená lhůta k splnění povinnosti uložené výrokem II pak v souladu s § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s 64 s. ř. s.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: <http://www.nssoud.cz>.

Pardubice 30. ledna 2019

Jan Dvořák v. r.
předseda senátu